

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 Titlul proiectului act normativ

Lege privind parteneriatul public-privat

Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale:

Prin adoptarea unei noi legi privind parteneriatul public-privat se urmărește implementarea unui cadru legislativ în măsură să asigure conlucrarea eficientă a sectorului public și sectorului privat pentru realizarea de proiecte de investiții publice.

Parteneriatul public-privat vizează atât atenuarea presiunii imediate asupra finanțelor publice prin realizarea unor proiecte publice, într-o primă etapă, cu finanțare privată, cât și creșterea eficienței serviciilor publice ca urmare a valorificării expertizei din sectorul privat. Pe de altă parte, participarea sectorului public în cadrul unui proiect poate oferi garanții importante în structurarea modelului financiar, inclusiv sub aspectul integrării unor importante beneficii sociale sau de mediu în cadrul proiectului.

Contractele de parteneriat public-privat pot implica, după caz, finanțarea, construcția, renovarea, gestionarea sau întreținerea unor bunuri prin intermediul cărora se pun la dispoziția publicului anumite servicii publice.

În plus, combinarea capacităților și resurselor publice și private poate contribui la procesul de relansare economică în momente de criză economică.

În Uniunea Europeană proiecte de parteneriat public-privat au fost dezvoltate în multe domenii cum ar fi sectorul transporturilor, mediului, în domeniul realizării de infrastructuri publice. Considerând parteneriatul public-privat un mecanism viabil de implementare cu succes a unor proiecte publice, dar, totodată, și o metodă de combatere a efectelor crizei economice, în ultimul deceniu au fost intensificate preocupările în sensul centralizării practicilor în domeniul parteneriatului public-privat la nivel european.

Nu a fost emisă până în prezent o directivă care să reglementeze parteneriatul public-privat la nivelul Uniunii Europene și nici nu a fost convenită încă o definiție a parteneriatului public-privat. S-a convenit, însă, o definiție unanim acceptată a mecanismului parteneriatului public-privat și a scopurilor acestuia, urmând a fi dezvoltate în activitățile de cercetare și îndrumare ale organismelor europene.

Eforturile instituționale menționate s-au bazat pe numeroasele beneficii demonstrate de practică în implementarea proiectelor publice în parteneriat public-privat, cum ar fi, cu titlu de exemplu:

- o mai bună implementare a proiectelor publice din punctul de vedere al respectării termenelor de execuție și încadrarea în bugetele asumate;
- reducerea costurilor de construcție și îmbunătățirea calității prin valorificarea eficienței și potențialului inovativ al sectorului privat;
- eșalonarea costurilor de finanțare atât pe durata de construire cât și de operare, având ca efect o reducere a presiunilor imediate asupra bugetelor sectorului public;
- o corectă alocare a riscurilor între sectorul public și sectorul privat, având drept rezultat reducerea costurilor generale ale proiectului;
- stimularea cercetării-dezvoltării, inovării și eforturilor în materie de dezvoltare durabilă.

Un moment important în cristalizarea bunelor practici în materie a fost constituit de publicarea de către Comisia Europeană a documentului intitulat *Green Paper on public-private partnerships and Community law on public contracts and concessions* [COM(2004) 327 final], o consultare publică la nivelul Uniunii Europene care s-a concretizat în:

- definirea mecanismului parteneriatului public-privat în sens de mecanism economic caracterizat de durata relativ lungă de derulare a raporturilor contractuale, cooperarea între sectorul public și sectorul privat, metoda specifică de finanțare prin punerea în comun de resurse financiare de către sectorul public și sectorul privat și distribuția riscurilor de proiect între partenerul public și partenerul privat în funcție de capacitatea fiecărei părți de a evalua, controla și gestiona un anumit risc;
- obligativitatea aplicării principiilor specifice atribuirii contractelor de achiziție publică în procedurile de atribuire a contractelor de parteneriat public-privat;
- consacrarea a două categorii de parteneriat public-privat, și anume: parteneriatul public-privat contractual (care nu se implementează printr-o companie de proiect în care este și partenerul public acționar) și parteneriatul public-privat instituțional (care se implementează obligatoriu printr-o companie de proiect în care și partenerul public este acționar).

Green Paper on public-private partnerships and Community law on public contracts and concessions a fost urmată de diferite comunicări și comunicări interpretative ale Comisiei Europene privind aspecte relevante în domeniul parteneriatului public-privat cum ar fi raportarea parteneriatului public-privat la dreptul comunitar în materia achizițiilor publice și concesiunilor (2005), aspecte specifice privind parteneriatul public-privat instituțional (2008), recurgerea la parteneriatul public-privat ca măsura anti-criză și integrarea fondurilor europene în proiecte de PPP (2009) ș.a.

Este de menționat, de asemenea, constituirea *European PPP Expertise Center* (EPEC) în anul 2008 de către Comisia Europeană împreună cu Banca Europeană de Investiții și Statele Membre; EPEC este dedicat promovării bunelor practici în materia PPP în rândul statelor membre UE. Activitatea EPEC se concretizează și în publicarea de ghiduri, rapoarte și informări, între care menționăm, în principal, cele două ghiduri referitoare la modul în care trebuie pregătit și implementat un proiect

de parteneriat public-privat, respectiv: „EPEC's guide on how to prepare, procure and deliver PPP projects: The Guide to Guidance” și „A Guide to Guidance - Sourcebook for PPPs in TEN-T”.

O preocupare constantă s-a observat la nivelul EPEC și al Comisiei Europene legat de posibilitatea implicării de fonduri europene în proiecte de parteneriat public-privat. Cu toată complexitatea generată de combinarea diferitelor seturi de norme, de practici și calendare comunitare și naționale în cadrul aceluiași proiect, în multe tipuri de proiecte publice, un parteneriat public-privat în care se atrag și fonduri structurale se poate dovedi soluția optimă. Pentru aceste considerente nu trebuie neglijate oportunitățile de a pune în aplicare programe prin intermediul unor parteneriate public-privat dezvoltate în colaborare cu Banca Europeană de Investiții, sectorul bancar, fonduri de investiții și cu sectorul privat, în general, cu atragere și de fonduri structurale.

Toate acestea constituie bune practici recunoscute la nivelul Uniunii Europene care trebuie avute în vedere la elaborarea unei legi a parteneriatului public-privat și care au fost nesocotite la elaborarea Legii parteneriatului public privat nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare.

A. Legea veche

Adoptată în luna octombrie a anului 2010, Legea nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare, a fost modificată de două ori în cursul anului 2011 – prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2011 pentru modificarea și completarea Legii parteneriatului public-privat nr. 178/2010 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2011 pentru modificarea și completarea Legii parteneriatului public-privat nr. 178/2010, ca urmare a criticilor formulate de Comisia Europeană în special cu privire la faptul că procedurile de atribuire a contractelor de parteneriat public-privat precum și procedurile de contestare a actelor realizate în cursul procedurii de atribuire nu respectau normele aplicabile în acest sens la nivel european, cuprinse în Directivele 2004/17, 2004/18, 89/665 și 92/13.

În urma acestor modificări, Legea nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare, a preluat un număr semnificativ de prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru a se asigura conformitatea cu directivele mai sus menționate, deja transpuse în dreptul român prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

În aceste condiții de similitudine extinsă între prevederile celor două acte normative, distincția dintre contractele de parteneriat public-privat (reglementate de Legea nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare, atât sub aspectul procedurilor de atribuire cât și sub cel al conținutului contractului) și contractele de concesiune de lucrări sau de servicii (reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, numai sub aspectul procedurilor de selecție, cu câteva elemente referitoare la structurarea clauzelor contractuale

cuprinse în legislația secundară – Hotărârea Guvernului nr. 71/2007 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, ca un criteriu esențial care să permită identificarea reglementării aplicabile, s-a redus la existența companiei de proiect având ca asociați partenerul public și partenerul privat. În consecință, indiferent de natura juridică a contractului încheiat de părți, aplicarea Legii nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare, se impunea ori de câte ori partenerul public devenea asociat al companiei de proiect prin care urma să fie derulat proiectul de investiții publice avut în vedere.

Această suprapunere între cele două reglementări face dificilă distincția între situațiile pe care le reglementează, și mai ales nu oferă criterii pentru alegerea structurii contractuale și de finanțare optime pentru realizarea unui proiect public de investiții.

În ciuda multitudinii de forme și structuri reunite în cadrul noțiunii de parteneriat public-privat, Legea nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare, a reglementat numai parteneriatul public-privat instituțional, derulat prin intermediul unei companii de proiect având ca acționari partenerul public și partenerul privat. O categorie semnificativă de contracte de parteneriat public-privat, care nu presupun înființarea unei astfel de companii de proiect în absența unui beneficiu identificabil și cuantificabil al înființării sale, dar care nici nu sunt contracte de concesiune pentru a intra sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt astfel supuse nici Legii nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare, și nici Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare. Este astfel redusă în mod nejustificat libertatea partenerilor publici de a utiliza o serie de structuri contractuale complexe și în același timp flexibile care dau conținut sferei parteneriatului public-privat și care i-au asigurat succesul ca modalitate de finanțare a investițiilor publice.

De asemenea, un aspect al reglementării din Legea nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare, care a generat incertitudine și a împiedicat utilizarea mecanismului instituțional al parteneriatului public-privat îl reprezintă ambiguitatea prevederilor referitoare la posibilitatea utilizării fondurilor publice în cadrul derulării unui proiect de parteneriat public-privat.

În cadrul eforturilor de a prelua prevederile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, în vederea asigurării concordanței cu directivele europene privind contractele publice, Legea nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare, a consacrat o clasificare artificială a contractelor de parteneriat public-privat în contracte de bunuri, lucrări și servicii, în scopul aplicării pragurilor valorice ce determină procedurile de selecție aplicabile. O astfel de clasificare nespecifică diverselor forme de contracte de parteneriat public-privat a făcut foarte dificilă calificarea acestora ca urmare a

complexității inerente lor.

O altă limitare cuprinsă în Legea nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare, și care a împiedicat structurarea de proiecte conform prevederilor sale o reprezintă obligația realizării aportului partenerului public la constituirea capitalului social al companiei de proiect exclusiv sub forma unui bun proprietate privată. În măsura în care partenerul public nu deținea în proprietate un astfel de bun sau bunurile de acest tip erau irelevante pentru proiect, contribuția nu se putea realiza. Această limitare impunea dificultăți majore în structurarea unor proiecte de parteneriat public-privat pentru realizarea infrastructurii de transport, proiecte în care de regulă partenerul public pune la dispoziție partenerului privat terenul ce constituie amplasamentul pe care se va realiza infrastructura. Acest teren este de regulă dobândit de partenerul public prin aplicarea unor proceduri de expropriere, ceea ce determină apartenența sa la domeniul public. În aceste condiții, reglementarea limitativă cuprinsă în Legea nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare, făcea neclare condițiile în care terenul putea fi pus în astfel de situații la dispoziția companiei de proiect și mai ales modalitatea de cuantificare și recunoaștere a unei astfel de contribuții în determinarea cotei ce revenea partenerului public din compania de proiect.

Alte prevederi neclare ale Legii nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare, au ca obiect modalitatea de încetare a contractului, consecințele rezilierii contractului ca urmare a culpei partenerului privat, condițiile de încetare a companiei de proiect, reglementată în toate situațiile de încetare a contractului. O astfel de soluție este neuzuală în practica proiectelor de parteneriat public-privat datorită în principal riscurilor pe care le prezintă pentru finanțatorii proiectului, ce au acordat credite companiei de proiect și care ar fi foarte reticenți în a finanța un proiect în condițiile acestei reglementări.

Având în vedere implicarea partenerilor publici în astfel de proiecte este important ca reglementarea legală să conțină reperele fundamentale care să permită realizarea structurilor contractuale ce compun buna practică în domeniul proiectelor de parteneriat public-privat, astfel încât investitorii privați și finanțatorii să poată lua decizia participării la un proiect de acest tip în condițiile unei legislații în acord cu normele europene, clare, fără riscul derivat din incertitudinile legate de interpretarea normelor aplicabile.

B. Legea nouă

Prin noua reglementare a parteneriatului public-privat s-au realizat o serie de obiective menite să conducă la îmbunătățirea și clarificarea cadrului legislativ aplicabil proiectelor de investiții publice.

În primul rând, domeniul de aplicare al legii a fost stabilit astfel încât să permită o delimitare clară de domeniul de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Diferențierea între concesiune și parteneriat public-privat s-a realizat pornind de la principiul consacrat de EUROSTAT pentru delimitarea concesiunii de parteneriatul public-privat: *„concesiunile sunt definite drept acele proiecte în care majoritatea veniturilor provin de la terții utilizatori, în timp ce în cazul*

parteneriatelor public-privat majoritatea veniturilor provin de la autorități publice”.

Având în vedere bunele practici și propunerile instituțiilor financiare internaționale (în special Banca Europeană pentru Investiții și Banca Mondială) s-a decis adoptarea soluției de corelare a legii parteneriatului public-privat cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

- partenerul public va iniția procedura de atribuire a unui contract conform prevederilor legii parteneriatului public-privat în cazul în care studiul de fundamentare al unui proiect demonstrează faptul că veniturile estimate a fi obținute din operarea bunului sau serviciului implementat prin proiect urmează să fie asigurate majoritar prin plăți efectuate de partenerul public și

- partenerul public nu va aplica prevederile legii parteneriatului public-privat proiectelor în care veniturile rezultate din operare sunt obținute în totalitate sau în proporție majoritară din tarife colectate de la utilizatorii bunului sau serviciului public realizat în cadrul proiectului, proiecte care vor fi reglementate de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Anterior declanșării procedurii de atribuire, studiul de fundamentare al proiectului trebuie analizat de Ministerul Finanțelor Publice, care va asigura, între alte aspecte, verificarea încadrării proiectului din punct de vedere statistic, în funcție de riscurile și obligațiile asumate de partenerul public, în cadrul sectorului public în vederea determinării deficitului bugetelor publice. Un proiect de parteneriat public-privat nu poate fi realizat decât dacă nu se încadrează în sectorul public potrivit regulilor aplicabile la nivelul Uniunii Europene pentru clasificarea statistică a unor proiecte de acest tip.

Procedurile de atribuire și de contestare a procedurii de atribuire aplicabile sunt cele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

În toate cazurile, partenerul public va fi ținut să justifice recurgerea la mecanismul parteneriatului public-privat prin analizarea următoarelor elemente principale în cadrul studiului de fundamentare: suportabilitatea proiectului, posibilități de distribuire a riscurilor, modalitatea de raportare a obligațiilor asumate în cadrul proiectului la deficitul public și la datoria publică, caracteristica proiectului de a fi finanțabil, eficiența economică a proiectului.

Este consacrat principiul potrivit căruia durata contractului de parteneriat public-privat se va stabili în principal în funcție de perioada de amortizare a investițiilor ce urmează să fie realizate de către societatea de proiect și/sau în funcție de modalitatea de finanțare a acestor investiții, astfel încât să se asigure un profit rezonabil pentru domeniul respectiv, dar și un nivel rezonabil și suportabil al prețurilor pentru serviciile prestate publicului.

Legea nouă va reglementa atât parteneriatul public-privat instituțional cât și pe cel contractual, dar va impune derularea proiectului prin intermediul unei societăți de proiect. Societatea de proiect se constituie având ca scop exclusiv realizarea tuturor activităților necesare, direct și indirect, pentru îndeplinirea obiectului contractului de parteneriat public-privat.

Este reglementată posibilitatea utilizării fondurilor publice în cadrul proiectelor

de parteneriat public-privat, iar modalitățile prin care partenerul public poate contribui la realizarea proiectului sunt enumerate de lege. Legea stabilește și condițiile în care pot fi utilizate fondurile puse la dispoziție de Uniunea Europeană în cadrul unui proiect de parteneriat public-privat.

Potrivit noii reglementări, veniturile societății de proiect în cursul derulării proiectului de parteneriat public privat pot proveni atât din tarifele colectate de la utilizatorii bunului sau serviciului public cât și din plăți efectuate de partenerul public ca beneficiar primar al serviciilor prestate de societatea de proiect.

De asemenea, este reglementat regimul bunurilor în cadrul proiectului precum și regimul garanțiilor ce pot fi constituite de compania de proiect. Astfel, partenerul public nu poate transfera companiei de proiect proprietatea bunurilor publice cu care contribuie la realizarea proiectului, iar la încetarea din orice motiv bunurile realizate în cadrul proiectului precum și bunurile necesare exploatării acestora sunt transferate partenerului public, cu titlu gratuit. Legea reglementează și situația acțiunilor societății de proiect. Este permisă constituirea de garanții numai asupra drepturilor constituite în favoarea partenerului privat sau a societății de proiect exclusiv în favoarea finanțatorilor proiectului care sunt instituții de credit sau instituții financiare și numai pentru durata contractului de parteneriat public-privat.

Prin lege sunt stabilite categoriile de prevederi pe care trebuie să le conțină contractul de parteneriat public-privat.

De asemenea, legea reglementează posibilitatea partenerului public de a prelua drepturile partenerului privat, din proprie inițiativă sau la solicitarea finanțatorilor proiectului în măsura în care partenerul privat nu își respectă obligațiile, putând astfel aplica un mecanism uzual, consacrat de bunele practici în domeniu, prin care proiectul este salvat în ciuda neexecutării obligațiilor de către partenerul privat.

Orice modificare a contractului de parteneriat public-privat se poate face numai cu avizul prealabil al Departamentului pentru Proiecte de Infrastructură și Investiții Străine și al Ministerului Finanțelor Publice, cu condiția ca o astfel de modificare să nu aibă ca rezultat încadrarea proiectului din punct de vedere statistic în cadrul sectorului public în vederea determinării deficitului bugetelor publice potrivit regulilor aplicabile la nivelul Uniunii Europene pentru clasificarea statistică a unor proiecte de acest tip.

Noua reglementare abrogă Legea nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare.

2. Schimbări preconizate

Următoarele aspecte reglementate de legea nouă a parteneriatului public-privat modifică soluțiile consacrate prin Legea nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare, sau reprezintă prevederi noi:

- domeniul de aplicare al legii va include proiectele în care studiul de fundamentare demonstrează faptul că veniturile care urmează să fie obținute din operarea serviciului implementat prin proiect urmează să fie asigurate majoritar prin plăți efectuate de partenerul public;
- inițierea proiectului de parteneriat public-privat de către un partener public se face în baza unui studiu de fundamentare ce va analiza suportabilitatea proiectului, posibilitățile de distribuire a riscurilor, relația dintre obligațiile

asumate în cadrul proiectului și datoria publică și deficitul public, caracteristica proiectului de a fi finanțabil și eficiența economică a proiectului;

- proiectul de parteneriat public-privat nu va putea fi realizat decât în situația în care riscurile ce ar urma să fie alocate partenerului public nu conduc la clasificarea proiectului în sectorul public conform regulilor de clasificare statistică aplicabile la nivelul Uniunii Europene;
- finanțarea realizării investițiilor se poate asigura integral din fonduri private sau poate cuprinde și o componentă de fonduri publice provenind din fonduri nerambursabile și cofinanțarea națională aferentă acestora. Pe perioada operării proiectului fondurile publice pot fi utilizate pentru efectuarea de plăți în beneficiul societății de proiect cu respectarea prevederilor privind ajutorul de stat și încadrarea în limitele de deficit public aplicabile, cu includerea corespunzătoare a creditelor de angajament și a creditelor bugetare în bugetele publice aferente;
- partenerul public va putea fi beneficiarul exclusiv sau principal al serviciilor prestate de societatea de proiect în cadrul proiectului, cu asumarea unor obligații de plată prin contract;
- partenerul privat sau, după caz, societatea de proiect pot constitui garanții cu privire la creanțele și drepturile dobândite în temeiul contractului precum și asupra acțiunilor deținute în societatea de proiect exclusiv în favoarea finanțatorilor proiectului care sunt instituții de credit sau alte instituții financiare și numai pentru durata contractului de parteneriat public-privat;
- societatea de proiect va putea avea ca acționari fie partenerul public și partenerul privat (caz în care se încheie un parteneriat public-privat instituțional), fie numai partenerul privat (caz în care se încheie un parteneriat public-privat contractual);
- sunt stabilite clauzele minimale ale contractului de parteneriat public-privat;
- sunt stabilite criteriile de determinare a duratei contractului;
- sunt determinate drepturile ce pot fi constituite de partenerul public în favoarea societății de proiect cu privire la bunurile cu care partenerul public contribuie la derularea proiectului, precum și regimul juridic al bunurilor în cadrul proiectului;
- este recunoscută posibilitatea partenerului public care este autoritate publică sau instituție publică sau asociere a acestora de a modifica unilateral partea reglementară a contractului de parteneriat public-privat precum și de a denunța unilateral contractul pentru motive determinate de interesul public, cu despăgubirea corespunzătoare a partenerului privat;

- este reglementată situația drepturilor și a bunurilor aferente proiectului la încetarea contractului, precum și dreptul partenerului public de a dobândi acțiunile societății de proiect;
- este reglementat dreptul partenerului public de a prelua drepturile partenerului privat, din proprie inițiativă sau la solicitarea finanțatorilor proiectului în măsura în care partenerul privat nu își respectă obligațiile;
- contractul de parteneriat public-privat va fi supus legii române.

3. Alte informații

Nu este cazul.

Secțiunea a 3-a

Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

Prin promovarea proiectului de act normativ se urmărește:

- crearea unui cadru normativ adecvat atragerii de resurse financiare private pentru realizarea de proiecte publice;
- atragerea de investiții străine;
- crearea de locuri de muncă;
- îmbunătățirea performanțelor sectorului public în implementarea de proiecte publice;
- reducerea presiunii imediate asupra finanțelor publice;
- identificarea de noi posibilități de atragere de fonduri europene.

1. Impact macro-economic:

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat:

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

2. Impact asupra mediului de afaceri:

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Impact social:

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

4. Impact asupra mediului:

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

5. Alte informații:

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului de stat consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

mii lei

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		3	4	5	6	
1	2					7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						

a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații						
Secțiunea a 5-a Efectele actului normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor de act normativ:						
a. Acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ;						
b. acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.						
Pentru aplicarea prezentei legi, Guvernul va emite o hotărâre de aprobare a normelor metodologice, la inițiativa Departamentului pentru proiecte de infrastructură și investiții străine.						
2. Conformitatea actului normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare:						

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare:

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene:

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

6. Alte informații

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării actului normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizațiile neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate:

Proiectul de act normativ a fost elaborat în cadrul unui grup de lucru coordonat de cadre didactice ale Facultății de Drept a Universității din București.

Proiectul a fost supus dezbaterii publice atât în mediul universitar cât și în cel financiar și de afaceri prin consultarea principalelor Instituții Financiare Internaționale (BEI – inclusiv EPEC, BERD, Banca Mondială), a mediului de afaceri din România, a reprezentanților investitorilor străini în România (în special American Chamber of Commerce, Foreign Investors Council), dar și a publicului larg, prin publicarea proiectului de lege pe site-ul Secretariatului General al Guvernului.

De asemenea, au fost derulate 4 sesiuni de consultare a autorităților locale în București, Iași, Timișoara și Cluj.

Au avut loc consultări informale cu direcțiile de specialitate ale Comisiei Europene și au fost implementate observațiile transmise.

Au fost implementate în textul actului normativ următoarele propuneri formulate de instituțiile financiare internaționale și reprezentanții mediului de afaceri:

- abrogarea Legii parteneriatului public-privat nr. 178/2010, cu modificările și completările ulterioare, și înlocuirea cu un nou act normativ;
- realizarea unei distincții clare între concesiune și parteneriat public-privat conform abordării EUROSTAT, ceea ce presupune modificarea legislației române după cum urmează: (i) reglementarea în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, a proiectelor „exploatabile comercial” în care partenerul privat urmează să obțină venituri majoritar sau integral din exploatarea obiectului contractului (tarife plătite de utilizatori) și (ii) reglementarea în Legea parteneriatului public-privat a proiectelor în care partenerul privat nu obține majoritatea veniturilor din exploatarea proiectului ci din plăți efectuate de partea partenerului public;
- stabilirea unui regim juridic comun atât pentru parteneriatul public-privat contractual cât și pentru parteneriatul public-privat instituțional;

- definirea mecanismului parteneriatului public-privat care să reflecte bunele practici în materie;
- reglementarea elementelor de evaluare a posibilității de implementare a unui proiect în parteneriat public-privat conform bunelor practici prevăzute în ghiduri realizate de instituțiile financiare internaționale și EPEC;
- reglementarea unor competențe specifice în sarcina Departamentului pentru Proiecte de Infrastructură și Investiții Străine care să asigure posibilitatea implementării unor proiecte finanțabile;
- reglementarea neechivocă a posibilității sectorului public de a participa cu fonduri publice la implementarea proiectului;
- reglementarea posibilității încheierii de contracte directe cu finanțatorii proiectului care să permită înlocuirea partenerului public care nu își poate onora, la un moment dat, obligațiile contractuale pentru a evita falimentul proiectului;
- asigurarea supravegherii guvernamentale asupra posibilității reale de a se îndeplini obligațiile de plată asumate de partenerul public în temeiul contractului de parteneriat public-privat;
- posibilitatea încasării de către societatea de proiect atât a unor tarife plătite de utilizatorii serviciului public cât și de plăți efectuate de partenerul public;
- trimiterea la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, în materia procedurilor de selecție și a procedurilor de contestare.

2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul actului normativ

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care actul normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

5. Informații privind avizarea de către:

- a) Consiliul Legislativ
- b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării
- c) Consiliul Economic și Social
- d) Consiliul Concurenței
- e) Curtea de Conturi

Proiectul de act normativ a fost avizat favorabil de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 930/2013.

6. Alte informații:

Secțiunea a 7-a
**Activități de informare publică privind elaborarea
și implementarea actului normativ**

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ:

Menționăm că au fost întreprinse demersurile legale prevăzute de art. 7 alin. (1) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009.

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării actului normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Alte informații:

Secțiunea a 8-a
Măsuri de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a actului normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente

Actul normativ va fi implementat de Departamentul pentru Proiecte de Infrastructură și Investiții Străine.

În 90 de zile de la publicarea actului normativ se vor emite norme de aplicare aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Partenerii publici care intenționează să implementeze proiecte publice în parteneriat public-privat vor constitui unități interne de parteneriat public-privat în condițiile legii.

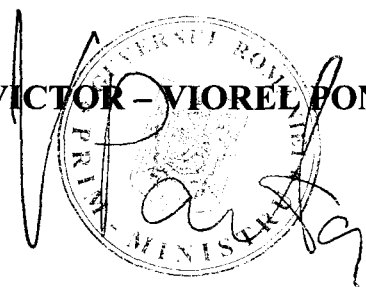
2. Alte informații:

Nu au fost identificate.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege alăturat, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM – MINISTRU

VICTOR – VIOREL PONTA

The image shows the official seal of the Prime Minister of Romania, which is circular and contains the text "ROMANIA" at the top, "PRIM-MINISTRU" on the left, and "ROMANIA" at the bottom. A handwritten signature in black ink is written over the seal.